

Buletin legislativ

Octombrie 2010

Procedura civilă	1
Organizarea și funcționarea Curții Constituționale	2
Drept societar	3
Dreptul concurenței	5
Dreptul muncii și securității sociale	7
Servicii financiare	9
Achiziții publice, concesiuni, parteneriat public-privat	11

Octombrie 2010

Buletin legislativ

Procedura civilă

Denumirea actului normativ	Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714/26.10.2010
Intrare în vigoare	• 25 noiembrie 2010; • 25 decembrie 2010 pentru prevederile privind divorțul pe cale administrativă și pe cale notarială.
Scop	Scopul declarat al legii este modificarea Codului de procedură civilă, a Codului de procedură penală și a unor legi speciale pentru accelerarea soluționării litigiilor. De asemenea, noile reglementări în materia recursului în interesul legii au ca scop flexibilizarea acestei proceduri, considerată un instrument important în crearea unei jurisprudențe unitare.
Dispoziții principale	Principalele modificări în materia procesual civilă sunt următoarele: 1. Modificări ale Codului de procedură civilă: • soluționarea cauzelor privind creanțe bănești mai mici de 2.000 de lei de către judecătorii, care judecă în primă și ultimă instanță; • stabilirea unor termene (până la începerea dezbaterilor asupra fondului) în care pot fi invocate excepțiile de necompetență; • accelerarea procedurii de citare (posibilitatea comunicării citațiilor de către părți; citarea prin fax, poștă electronică sau alte mijloace de comunicare etc.); • instituirea prezumției potrivit căreia partea legal citată are termenul în cunoștință în situația în care a fost prezentă în instanță sau a primit sub semnătură citația pentru un termen de judecată; • posibilitatea fixării termenelor de judecată de la o zi la alta; • posibilitatea renunțării la un grad de jurisdicție în cazul desființării unei hotărâri judecătorești cu trimitere spre rejudecare; • trimiterea cauzei spre rejudecare se poate face o singură dată;

- lărgirea competenței teritoriale a executorilor judecătorești și simplificarea procedurii de încuviințare a executării silite;
- interdicția de principiu a evacuărilor din imobilele cu destinație de locuință între data de 1 decembrie 2010 și data de 1 martie 2011 (cu unele excepții);
- recunoașterea posibilității de a recurge la mediere ca alternativă la procedura prealabilă de conciliere înainte de introducerea unei cereri în materie comercială.

2. Modificări aduse unor alte acte normative importante:

- Codul familiei: divorțul prin acordul părților poate fi pronunțat de instanța judecătorească indiferent de durata căsătoriei și indiferent dacă există sau nu copii minori rezultați din căsătorie; în anumite condiții, divorțul prin acordul părților poate fi constatat pe cale administrativă (de către ofițerul de stare civilă) ori pe cale notarială;
- Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară: desființarea completului de 9 judecători și înființarea a 4 complete de 5 judecători.

Autor

ionut.serban@tuca.ro

Organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Denumirea actului normativ	Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672/04.10.2010
Intrare în vigoare	7 octombrie 2010
Dispoziții principale	Principalul scop al legii este abrogarea prevederilor Legii nr. 47/1992 cu privire la suspendarea de drept a proceselor (civile și penale) în care instanțele au dispus sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea unor excepții de neconstituționalitate. În măsura în care Curtea Constituțională constată neconstituționalitatea prevederilor din legea sau ordonanța Guvernului cu privire la care a fost sesizată, partea interesată (și subiectele de drept expres prevăzute de lege, în cazul litigiilor penale) au la dispoziție calea de atac a revizuirii. Termenul de revizuire este de 3 luni de la publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al

României.

Totodată, legea aduce clarificări ale unor prevederi ale Legii nr. 47/1992 interpretate diferit în practică: sfera actelor Parlamentului ce pot face obiectul sesizării Curții Constituționale, procedura de comunicare a actelor între instanțe și Curtea Constituțională etc.

Autor

ionut.serban@tuca.ro

Drept societar

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență nr. 90/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale („O.U.G. nr. 90/2010”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 674/04.10.2010

Intrare în vigoare

4 octombrie 2010

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale (“**Legea nr. 31/1990**”)

Dispoziții principale

Modificările aduse Legii nr. 31/1990 prin intermediul O.U.G. nr. 90/2010 privesc două mari teme: (i) depunerea și publicitatea situațiilor financiare anuale și a documentațiilor aferente; respectiv (ii) procedura de fuziune și divizare a societăților comerciale.

1. Depunerea și publicitatea situațiilor financiare

Spre deosebire de veche reglementare în care consiliul de administrație sau, după caz, directoratul era obligat să depună situațiile financiare anuale, raportul lor, precum și raportul cenzorilor/auditorilor financiari la Oficiul Registrului Comerțului relevant, potrivit modificărilor aduse de O.U.G. nr. 90/2010 documentația sus-menționată va trebui depusă la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, urmând ca Ministerul Finanțelor Publice să transmită electronic copii de pe aceste acte către Oficiul Național al Registrului Comerțului. Aceeași procedură va trebui urmată și în ceea ce privește situațiile financiare anuale consolidate.

Societățile comerciale care au o cifră anuală de afaceri de peste 10 milioane lei, acestea vor avea obligația de a publica pe proprie cheltuială în Monitorul Oficial al României, Partea I IV-a, un anunț prin care se confirmă depunerea documentației relevante, iar în cazul societăților comerciale a căror cifră anuală de afaceri este sub pragul de 10 milioane lei anunțul va fi publicat, pentru acces gratuit, pe pagina de internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului.

2. Fuziunea și divizarea societăților comerciale

Modificările aduse prin O.U.G. nr. 90/2010 vizează în principal regimul juridic al opoziției în materia fuziunii/divizării (modificări cu efect similar au fost operate și în ceea ce privește fuziunea transfrontalieră), după cum urmează:

- suprimarea efectului suspensiv al opoziției; potrivit noii reglementări, formularea unei opoziții la fuziune/divizare nu duce la suspendarea executării operațiunilor în cauză și nu împiedică realizarea acestora;
- modificarea termenului-limită în care trebuie finalizată fuziunea/divizarea în cauză; potrivit noii reglementări, fiecare din societățile participante vor trebui să decidă asupra fuziunii sau divizării în termen de cel mult 3 luni de la data publicării proiectului de fuziune/divizare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a;
- reglementarea expresă a categoriilor de creditori care pot face opoziție; astfel, pot face opoziție doar creditorii care dețin o creanță certă, lichidă și anterioară datei publicării proiectului de fuziune/divizare, nescadentă la data publicării și care urmăresc împiedicarea producerii unui prejudiciu prin fuziune/divizare;
- scurtarea termenului de opoziție; potrivit noii reglementări, opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării proiectului de fuziune sau de divizare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a;
- reglementarea expresă a situațiilor în care instanțele investite cu soluționarea opoziției vor admite sau, după caz, vor respinge cererea de opoziție;
- reglementarea garanției speciale a creditorilor în ceea ce privește realizarea creanței sale în ipoteza divizării; potrivit noii reglementări, dacă un creditor nu a obținut realizarea creanței sale de la societatea căreia îi este repartizată creanța prin divizare, toate societățile participante la divizare răspund pentru obligația în cauză, până la concurența valorii activelor nete care le-au fost repartizate prin divizare, cu excepția societății căreia i-a fost repartizată obligația respectivă, care răspunde nelimitat.

Autor

ciprian.timofte@tuca.ro

Dreptul concurenței

Denumirea actului normativ	Regulamentul privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței („ Regulamentul ”), pus în aplicare prin Ordinul Consiliului Concurenței nr. 519/2010
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705/22.10.2010
Intrare în vigoare	22 octombrie 2010
Legături cu alte acte normative	• Legea concurenței nr. 21/1996 („Legea Concurenței”); • Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat („O.U.G. nr. 117/2006”).
Scop	Regulamentul are ca scop stabilirea procedurilor privind constatarea și aplicarea sancțiunilor de către inspectorii de concurență, comisiile Consiliului Concurenței și Plenul Consiliului Concurenței în cazul constatării încălcării prevederilor Legii Concurenței sau ale O.U.G. nr. 117/2006, precum și modalitatea de plată a amenzilor, urmărirea executării plății și căile de atac aplicabile. 1. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către inspectorii de concurență În cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute de Legea Concurenței sau O.U.G. nr. 117/2006 ce cade în competența expresă a inspectorilor de concurență (cu excepția celor debutanți), în vederea constatării și sancționării faptei, aceștia din urmă întocmesc un <u>proces-verbal</u> de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii în forma stabilită prin anexă la Regulament. Un exemplar al procesului verbal se înmânează contravenientului, iar dacă acesta nu este prezent sau refuză să îl primească, procesul-verbal îi este comunicat (prin poștă sau prin afișare la sediul/domiciliul contravenientului) în termen de maximum o lună de la data încheierii. De subliniat faptul că Regulamentul prevede în mod expres obligativitatea inspectorilor de concurență de a aduce la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecții asupra actului de constatarea contravenției și de sancționare. Acestea se înregistrează la rubrica „Alte mențiuni”, sub sancțiunea nulității procesului-verbal. 2. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către comisiile Consiliului Concurenței Constatarea și sancționarea contravențiilor stabilite prin Legea Concurenței sau
Dispoziții principale	

O.U.G. nr. 117/2006 și date în competența comisiilor Consiliului Concurenței se realizează prin decizii ce trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente: (i) datele de identificare ale contravenientului; (ii) descrierea faptei; (iii) indicarea dispoziției legale încălcate; (iv) punctul de vedere al făptuitorului cu privire la fapta sa; (v) amenda aplicată; (vi) termenul și modalitatea de plată; (vii) termenul de contestare; (viii) instanța competentă să soluționeze contestația, precum și (ix) în cazul contravențiilor prevăzute de Legea Concurenței, criteriile de individualizare a sancțiunii conform instrucțiunilor emise de Consiliul Concurenței.

Comunicarea deciziilor de sancționare luate de comisiile Consiliului Concurenței se realizează prin poștă cu confirmare de primire sau prin afișare la sediul întreprinderii în termen de 30 de zile de la emiterea acestora.

3. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor de către Plenul Consiliului Concurenței

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor ce cad în competența Plenului Consiliului Concurenței se realizează prin decizii ce trebuie să respecte aceleași elemente obligatorii precum în cazul deciziilor luate de comisiile Consiliului Concurenței. Totodată, comunicarea deciziilor de sancționare luate de Plenul Consiliului Concurenței se realizează prin mijloace identice celor luate de comisii cu respectarea aceluiași termen.

4. Plata amenzilor și urmărirea executării

Conform Regulamentului, procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, precum și deciziile Consiliului Concurenței prin care se aplică sancțiuni, neatacate în termenele stabilite prin legea aplicabilă, constituie titlu executoriu, fără îndeplinirea niciunei formalități suplimentare.

Amenda se plătește în numerar sau prin ordin de plată, către bugetul de stat după cum urmează:

- în 15 zile de la comunicare dacă amenda este stabilită prin proces-verbal (i.e. de către inspectorii de concurență pentru contravențiile date în competența acestora);
- în 30 de zile de la comunicare dacă amenda este stabilită prin decizie (de către comisiile sau Plenul Consiliului Concurenței).

Copia documentului ce atestă plata amenzii se transmite Consiliului Concurenței în 15 sau 30 de zile în funcție de documentul prin care s-a aplicat sancțiunea proces-verbal, respectiv decizie (copia ordinului de plată se certifică de către

trezorerie). În caz contrar, Consiliul Concurenței se adresează Agenției Naționale de Administrare Fiscală în scopul executării.

5. Căi de atac împotriva deciziilor Plenului și a comisiilor Consiliului Concurenței

Deciziile Plenului Consiliului Concurenței și ale comisiilor prin care se aplică amenzi contravenționale în temeiul Legii Concurenței sau a O.U.G. nr. 117/2006 pot fi contestate la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicare. Decizia curții de apel se atacă cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Procese-verbale prin care se constată contravenții și se aplică sancțiuni potrivit Legii Concurenței pot fi contestate la Judecătoria sectorului 1 București în termen de 15 zile de la comunicare cu recurs la secția de contencios administrativ a Tribunalului București. Procesele verbale emise în aplicarea O.U.G. nr. 117/2006 pot fi contestate la judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul contravenientul în termen de 15 zile de la comunicare, cu recurs la secția de contencios administrativ a Tribunalului.

Acte normative abrogate

Regulamentul privind constatarea și aplicarea sancțiunilor de către Consiliul Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul Consiliului Concurenței nr. 80/2004

Autor

andreea.oprisan@tuca.ro

Dreptul muncii și securității sociale

Denumirea actului normativ

Ordinul nr. 1418/2010 privind aprobarea Procedurii de încadrare în grade de invaliditate în vederea înscrierii la pensia de invaliditate și a Procedurii de verificare a încadrării în grad de invaliditate („**Ordinul nr. 1418/2010**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696/19.10.2010

Intrare în vigoare

19 octombrie 2010

Legături cu alte acte normative

- Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;
- Hotărârea Guvernului nr. 400/2001 pentru aprobarea criteriilor și normelor de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se face încadrarea în gradele I, II și III de invaliditate;
- Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

Dispoziții principale

Prin Ordinul nr. 1418/2010 au fost reglementate procedurile de încadrare în grade de invaliditate în vederea înscrierii la pensia de invaliditate (i), respectiv de verificare a încadrării în grad de invaliditate (ii), în scopul stabilirii dreptului la pensie de invaliditate a persoanelor care reclamă un astfel de drept.

Principalele aspecte cuprinse în actul normativ indicat ar fi următoarele:

1. Procedura de încadrare în grade de invaliditate în vederea înscrierii la pensia de invaliditate

Potrivit dispozițiilor Ordinului nr. 1418/2010, persoanele care pot beneficia de pensie de invaliditate sunt acelea care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă.

În vederea obținerii pensiei de invaliditate, persoanele care reclamă pierderea capacității de muncă sunt supuse unei expertize medicale. Expertiza se efectuează la cererea persoanei care solicită acordarea pensiei pentru motive medicale. În urma expertizei, medicul expert al asigurărilor sociale emite o decizie medicală cu privire la capacitatea de muncă a persoanei examinate.

Încadrarea în grade de invaliditate a persoanei examinate se face doar în condițiile în care se constată că respectiva persoană are capacitatea de muncă redusă cel puțin la jumătate.

În ceea ce privește momentul efectuării expertizei medicale, Ordinul nr. 1418/2010 prevede că evaluarea capacității de muncă se face spre finalul duratei concediului medical pentru incapacitate temporară de muncă și după efectuarea programelor de recuperare.

În cazul persoanelor care solicită examinarea capacității de muncă, dar care nu sunt asigurate în sistemul public de pensii, acestea trebuie să facă dovada, cu documente medicale, că au efectuat un program recuperator.

Decizia medicală asupra capacității de muncă se emite în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de expertiză. Decizia astfel emisă se înmânează persoanei examinate, împreună cu planul de recuperare, a cărui respectare este obligatorie.

Decizia medicală asupra capacității de muncă poate fi contestată, în termen de 30 de zile de la comunicare, la cabinetul de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă din cadrul casei teritoriale de pensii.

Soluționarea contestației presupune emiterea de către medicul-șef a unei noi decizii medicale care o înlocuiește pe cea contestată, pe baza documentației din

dosarul medical și a reexaminării persoanei în cauză.

2. Procedura de verificare a încadrării în grad de invaliditate

În vederea verificării modului de încadrare în grade de invaliditate a persoanelor pensionate pentru motive medicale se înființează comisii de verificare, constituite din medici experți ai asigurărilor sociale din cadrul serviciului de expertiză medicală a capacității de muncă.

În cazul în care comisia nu se poate pronunța asupra cazului analizat, aceasta va trimite dosarul medical la Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă („INEMRCM”).

Neprezentarea persoanei verificate în fața comisiei sau, după caz, a INEMRCM atrage suspendarea plății pensiei de invaliditate.

În urma reexaminării, comisia emite o decizie asupra capacității de muncă, care poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare. Deciziile medicale necontestate în termen rămân definitive. În cazul sesizării unor erori cu privire la deciziile rămase definitive, acestea pot fi revizuite de către emitent.

Autor

mariana.magherusan@tuca.ro

Servicii financiare

Denumirea actului normativ

Lege nr. 196/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare („Legea”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 723/29.10.2010

Intrare în vigoare

1 noiembrie 2010

Legături cu alte acte normative

Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare („O.U.G. nr. 85/2004”)

Legături cu acte normative europene

Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a directivelor 97/7/CE și 98/27/CE, precum și prevederile art. 90 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE.

Dispoziții principale

Legea modifică Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 113/2009 în ceea ce privește următoarele aspecte:

- se realizează corelarea cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 113/2009 pentru serviciile de plată, prin introducerea noului Art. 6 alin. (3), care impune ca, în cazul serviciilor care fac obiectul ambelor acte normative, prevederile O.U.G. nr. 85/2004 în ceea ce privește informațiile pre-contractuale ce trebuie oferite de prestator consumatorilor și condițiile acestei furnizări se vor înlocui cu prevederile relevante ale Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 113/2009, și anume cu prevederile Art. 91-93 și 97-99 ale acesteia din urmă;
- de asemenea, este abrogat Art. 14 privind restituirea către consumator a plăților efectuate prin intermediul sistemelor moderne de plată de tip card pentru achitarea serviciilor financiare la distanță, prin utilizarea frauduloasă a cardului consumatorului și anularea tranzacției respective de către consumator.

Denumirea actului normativ

Lege nr. 197/2010 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 113/2009 pentru serviciile de plată ("Legea")

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 724/29.10.2010

Intrare în vigoare

1 noiembrie 2010

Legături cu alte acte normative

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 113/2009 pentru serviciile de plată („O.U.G. nr. 113/2009”).

Dispoziții principale

Principalele modificări ale O.U.G. nr. 113/2009 aduse prin Lege se referă la furnizarea de informații de către prestator către consumatori. Trebuie menționat însă că majoritatea acestor modificări sunt simple corectări ale prevederilor existente, pentru asigurarea clarității și coeziunii textului legal.

Pe de altă parte, există și câteva modificări de substanță, care privesc următoarele aspecte:

- se acordă posibilitatea transmiterii și în altă formă decât pe suport de hârtie, la cererea expresă a utilizatorului, a informațiilor care trebuie transmise în mod obligatoriu către plătitor și respectiv beneficiar, după primirea ordinului de plată sau respectiv executarea acestuia;
- se modifică scopul de aplicare al „Titlului IV - Drepturi și obligații privind prestarea și utilizarea serviciilor de plată”, care conform noii

redactări a Art. 114 alin. (1) se va aplica oricăror operațiuni de plată enumerate, în toate cazurile, și nu doar în cazul în care utilizatorul acționează în calitate de consumator. În acest caz, prin corelarea cu prevederile Art. 114 alin. (2), se poate interpreta că numai prevederile menționate în acest din urmă articol vor avea caracter supletiv (părțile putând renunța la aplicarea lor), în vreme ce restul prevederilor Titlului IV vor fi obligatorii inclusiv în cazul operațiunilor executate cu ne-consumatori;

- condițiile menționate de Art. 133 alin. (1) cu privire la limitarea la maxim 50 EUR sau echivalent în RON a pierderilor suportate de către plătitor devin cumulative, i.e. plătitorul trebuie să nu fi acționat în mod fraudulos și să nu își fi încălcat, cu intenție, obligațiile prevăzute în Art. 124.

De asemenea, modificări minore sunt aduse prin eliminarea definiției microîntreprinderilor (concept neutilizat în textul O.U.G. nr. 113/2009) și la completarea dreptul Băncii Naționale a României de a transmite informații cu caracter profesional și către alte autorități relevante în conformitate cu prevederi legale speciale (legislația privind tehnologia informației și comunicațiile, protecția datelor personale și spălarea banilor).

În ceea ce privește dispozițiile tranzitorii, Art. 191 este modificat, în sensul obligării prestatorilor să aplice prevederile O.U.G. nr. 113/2009, înainte de modificarea contractelor în derulare, pentru a asigura conformitatea acestora cu dispozițiile Titlurilor III și IV ale O.U.G. nr. 113/2009. Pe de altă parte, nu este acordat un termen pentru asigurarea corelării contractelor în derulare cu prevederile aplicabile. De asemenea, prestatorii sunt obligați să facă dovada că au informat utilizatorii cu privire la noile condiții aplicabile și la necesitatea modificării contractelor.

Autor

patricia.enache@tuca.ro

Achiziții publice, concesiuni, parteneriat public-privat

Denumirea actului normativ

Legea nr. 178/2010 a parteneriatului public - privat ("Legea PPP")

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676/05.10.2010

Intrare în vigoare

4 noiembrie 2010

Legături cu alte acte normative

În cazul în care se îndeplinesc condițiile unui proiect de parteneriat public-privat și

nu se încalcă interese de ordin public, dispozițiile Legii PPP pot fi aplicate și în cazul activităților relevante definite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, cap. VIII "Contracte sectoriale", secțiunea 1 "Activități relevante".

Dispoziții principale

1. Scopul Legii PPP

Scopul Legii PPP este reglementarea modului de realizare a unui proiect de parteneriat public-privat ce are ca obiectiv public proiectarea, finanțarea, construcția, reabilitarea, modernizarea, operarea, întreținerea, dezvoltarea și transferul unui bun sau serviciu public, după caz. Acest lucru presupune următoarele: (i) cooperarea dintre partenerul public și partenerul privat; (ii) resurse financiare proprii sau atrase de către investitorul privat; (iii) alocarea în mod proporțional și echitabil a riscurilor între partenerul public și cel privat; (iv) transferul către investitorul privat a obligațiilor partenerului public cu privire la proiectare (începând cu faza de proiect tehnic), construcție, dezvoltare, reabilitare/modernizare, operare, întreținere și finanțare.

2. Domeniul de aplicare

Legea PPP nu se aplică în următoarele situații: (i) contractul a fost declarat cu caracter secret de către autoritățile abilitate, potrivit prevederilor legale în vigoare; (ii) contractelor de concesiune de lucrări publice și concesiune de servicii reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006; (iii) îndeplinirea contractului necesită impunerea unor măsuri speciale de siguranță și securitate națională, potrivit prevederilor legale în vigoare; (iv) contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006; (v) protecția unor interese de stat impune acest lucru; (vi) contractelor de asociere în participațiune reglementate conform legii.

De asemenea, prevederile Legii PPP nu se aplică pentru încheierea contractului de parteneriat public-privat („**Contract PPP**”) care: (i) are ca obiect cumpărarea sau închirierea, prin orice mijloace financiare, de terenuri, clădiri existente, alte bunuri imobile sau a drepturilor asupra acestora; (ii) se referă la cumpărarea, dezvoltarea, producția sau coproducția de programe destinate difuzării, de către instituții de radiodifuziune și televiziune; (iii) se referă la prestarea de servicii de arbitraj și conciliere; (iv) se referă la prestarea de servicii financiare în legătură cu emiterea, cumpărarea, vânzarea sau transferul valorilor mobiliare ori al altor instrumente financiare, în special operații ale partenerului public efectuate în scopul atragerii de resurse financiare și/sau de capital, precum și la prestarea de servicii specifice unei bănci centrale de către Banca Națională a României; (v) se referă la angajarea de forță de muncă, respectiv încheierea de contracte de

muncă, sau (vi) se referă la prestarea de servicii de cercetare-dezvoltare remunerate în totalitate de către partenerul public și ale căror rezultate nu sunt destinate, în mod exclusiv, acestuia pentru propriul beneficiu.

3. Etapele procedurii

(1) Inițierea proiectului de parteneriat public-privat prin publicarea anunțului de intenție de către partenerul public;

(2) Analiza și selecția preliminară a unor investitori privați, premergătoare încheierii acordului de proiect care este în sarcina partenerului public;

(3) Negocierea - etapa prin care autoritatea publică derulează consultări cu investitorii privați selectați și negociază clauzele contractuale, inclusiv valoarea investiției, perioada de derulare a Contractului PPP, cu investitorii selectați;

(4) Încheierea Contractului PPP;

(5) Constituirea companiei de proiect ca societate comercială rezidentă în România în vederea realizării obiectivelor Contractului PPP.

În cadrul primei etape, următoarele acțiuni vor fi întreprinse de către partenerul public: (i) definirea și aprobarea oportunității de demarare a proiectului de parteneriat public-privat; (ii) elaborarea și aprobarea studiului de fezabilitate sau de fundamentare; (iii) elaborarea documentului atașat la anunțul de intenție; (iv) constituirea comisiei de evaluare a scrisorilor de intenție și numirea acesteia prin ordin, decizie sau dispoziție, după caz; (v) elaborarea și aprobarea criteriilor de evaluare, a grilelor de punctaj și a modului de tratare a scrisorilor de intenție întârziate sau primite nesigilate și aprobarea acestora prin ordin, decizie sau dispoziție (vi) elaborarea și aprobarea criteriilor de negociere cu investitorii privați selectați, semnatori ai acordului de proiect, în vederea selectării partenerului privat cu care se va încheia Contractul PPP; (vi) publicarea anunțului de intenție în Sistemul electronic de achiziții publice (SEAP) și, în cazul în care valoarea proiectului depășește 5 milioane euro, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

În cadrul celei de-a doua etape, vor fi luate următoarele măsuri: (i) distribuirea, fără plată, a documentului atașat la anunțul de intenție; (ii) primirea și înregistrarea plicurilor ce conțin scrisorile de intenție elaborate de investitorii privați interesați; (iii) convocarea comisiei de evaluare și deschiderea plicurilor conținând scrisorile de intenție în prezența tuturor membrilor comisiei; (iv) evaluarea scrisorilor de intenție și a documentelor anexate la acestea; (v) întocmirea raportului de evaluare de către comisia de evaluare și prezentarea

acestuia partenerului public spre aprobare.

În cadrul etapei de negociere se va constitui comisia de negociere cu investitorii privați selectați, semnatori ai acordului de proiect, care va desfășura negocierile, prin aplicarea criteriilor de negociere, în vederea selectării partenerului privat cu care se va încheia Contractul PPP. În cazul în care negocierile cu primul clasat nu pot conduce la încheierea unui contract de proiect de parteneriat public-privat, partenerul public începe negocierile, pe rând, cu următorii investitori selectați, în ordinea ierarhică a selecției, până la obținerea unui rezultat favorabil. Această etapă se va încheia prin prezentarea ofertei finale de către partenerul privat selectat.

Contractul PPP va conține clauze care reglementează printre altele: (i) tipul de activități; (ii) stabilirea concretă, în funcție de tipul de activități, a obligațiilor părților; (iii) valoarea negociată a investiției; (iv) perioada de derulare și termenul de finalizare a acestuia; (v) definirea calendarului de derulare a Contractului PPP, care stabilește termenele de: elaborare a studiului de fezabilitate, realizare a proiectului de execuție, derulare a finanțării, realizare a obiectivului public, întreținere/administrare/operare a obiectivului până la finalizarea Contractului PPP, predare a obiectivului către partenerul public; (vi) cotele de participare la proiectul de parteneriat public-privat care stau la baza proporțiilor de participare la compania de proiect și lista bunurilor de natura patrimoniului public sau privat pe care le aduc partenerii; (vii) repartizarea riscurilor dintre partenerul public și partenerul privat pe toată perioada de derulare a Contractului PPP; (viii) criteriile de performanță cu privire la îndeplinirea obiectivelor Contractului PPP; (xi) clauzele de retragere din proiect; (xii) penalitățile pentru situația când nu se îndeplinesc obiectivele stabilite în contract. Contractul PPP în formă negociată este supus, după caz, aprobării Guvernului sau autorității publice, în calitate de titulari ai dreptului de administrare a bunului care face obiectul parteneriatului public-privat. Forma finală astfel aprobată nu poate fi modificată prin acordul părților decât printr-un act de cel puțin nivelul celui prin care s-a aprobat contractul.

Ultima etapă este reprezentată de înființarea companiei de proiect. Compania de proiect se organizează și funcționează pe toată perioada de derulare a Contractului PPP ca o societate comercială al cărei capital social este deținut de către partenerul public și investitorul privat. Compania de proiect va avea ca obiect principal de activitate operarea și gestionarea, pe principii economice, conform legii și statutului propriu de înființare și funcționare, a tuturor etapelor

de derulare a Contractului PPP prin preluarea obligațiilor de la părțile contractante, precum și transferul bunului și serviciilor care fac obiectul acestuia, în beneficiul public, prin partenerul public.

Pe toată perioada de funcționare a companiei de proiect, aceasta nu poate să își schimbe obiectul de activitate și nu poate desfășura operațiuni economice în afara scopului expres al proiectului.

Între compania de proiect și cei 2 parteneri se va încheia un contract de administrare pentru bunurile de patrimoniu încredințate spre administrare și un contract de servicii.

Compania de proiect va fi condusă de un consiliu de administrație, în care cei 2 parteneri vor fi reprezentați proporțional cu cota de participare. Ea nu va avea dreptul de a lua decizii cu privire la schimbarea formei de proprietate sau de administrare a patrimoniului public sau privat cu care partenerul public participă la proiectul de parteneriat public-privat, pe toată perioada de derulare a Contractului PPP, și nici cu privire la cesionarea unor drepturi primite prin contract.

Controlul respectării prevederilor Legii PPP va fi efectuat de Unitatea Centrală pentru Coordonarea Parteneriatului Public-Privat precum și de Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice care are dreptul de a solicita în instanță constatarea nulității absolute a Contractelor de PPP încheiate cu încălcarea prevederilor prezentei Legi.

Autor

arina.dobrescu@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

T (40-21) 204 88 90

F (40-21) 204 88 99

E office@tuca.ro

W www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)